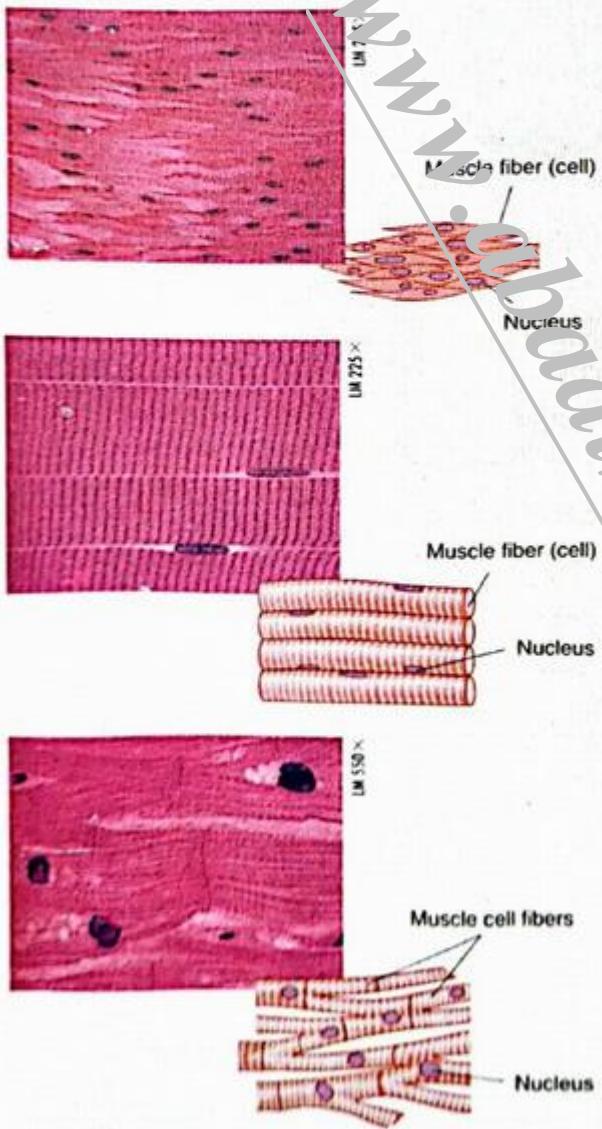

فهرست مطالب

۹	◀ مقدمه: اصطلاحات و بافت‌ها
۲۷	◀ فصل اول: دستگاه اسکلتی
۹۵	◀ فصل دوم: دستگاه عضلانی
۱۴۵	◀ فصل سوم: دستگاه گردش خون
۱۶۷	◀ فصل چهارم: دستگاه تنفس
۱۸۵	◀ فصل پنجم: دستگاه عصبی
۲۲۵	◀ فصل ششم: دستگاه گوارش
۲۵۳	◀ فصل هفتم: دستگاه ادراری
۲۶۳	◀ فصل هشتم: دستگاه تناسلی زن
۲۸۳	◀ فصل نهم: دستگاه تناسلی مرد
۲۹۵	◀ فصل دهم: دستگاه حسی
۳۰۹	◀ فصل یازدهم: دستگاه غدد درون‌ریز
۳۱۷	◀ فهرست منابع
۳۱۹	◀ نمایه

دستگاه عضلانی (Muscular System)

عضلات (Muscles)

عضلات بدن از سلول‌هایی تشکیل شده است که دارای عناصر انقباضی می‌باشند. این عناصر پروتئینی، موجب تولید نیروی لازم جهت حرک در بدن می‌گردند. در بدن انسان با توجه به ویژگی‌های فیزیولوژیکی و ساختمانی، سه نوع عضله وجود دارد: عضله اسکلتی، عضله قلبی و عضله صاف.

۱- عضله اسکلتی (Skeletal muscle): در این عضله، سلول‌های طویل چندهسته‌ای وجود دارد که دارای رشته‌های عرضی می‌باشد. این رشته‌ها مستلزم انقباض عضله و ایجاد حالت مخطط در عضله می‌شوند. عضله اسکلتی کاملاً ارادی است.

۲- عضله قلبی (Cardiac muscle): درین عضله در قلب وجود دارد. سلول‌ها، حالت مشبک هسته‌ای دارند و همانند عضله اسکلتی دارای رشته‌ای عرضی می‌باشد. انقباض عضله قلبی غیررادی و ریتمیک است.

۳- عضله صاف (Smooth muscle): سلول‌های این عضله، دوکی شکل و قادر رشته‌های عرضی است. این عضلات عموماً در دیواره‌ی رگ‌های خونی و دستگاه‌های مختلفی چون دستگاه تنفسی، ادراری و گوارشی دیده می‌شود. انقباض این عضلات غیررادی و کند می‌باشد. هر سلول عضلانی، اصطلاحاً رشته (Fiber) نامیده می‌شود این سلول دارای خصوصیاتی مشابه سلول‌های دیگر می‌باشد.

شکل ۷۵ انواع عضلات بدن: عضله صاف (بالا)، عضله اسکلتی (وسط) و عضله قلبی (پایین).

در عضلات اسکلتی، انتهای هر عضله توسط بافت همبندی به نام وتر یا تاندون (Tendon) به استخوان یا غضروف متصل می‌شود.

گاهی عضلات به شکل پنجه در پنجه (Digitations) به هم متصل می‌گردند و به محل اتصال عضلات مقابل هم، رافه (Raphe) اطلاق می‌شود.

عضلات اسکلتی از نظر قرارگیری فیبرهای عضلانی

دو دسته می‌باشند:

۱- عضلات نواری (Strap): عضلاتی هستند که بیاف عضلانی آنها بازی محور طولی عضله است؛ مانند عضله راست شکمی (Rectus abdominis).

۲- عضلات پرسکل (Pennate): گروهی از عضلات هستند که "اف" عضلانی آنها نسبت به محور طولی عضله افقی باشند؛ مانند عضله دلتونید.

عضلات اسکلتی بدن در چهار بخش زیر تقسیم‌بندی می‌شوند:

- (۱) عضلات سر و صورت
- (۲) عضلات گردن
- (۳) عضلات تن
- (۴) عضلات اندامها

۱) عضلات سر و صورت

عضلات صورت

شامل دو دسته سطحی و عمقی می‌باشند: عضلات عمقی یا جونده که در عمل جویدن به کار می‌روند و عضلات سطحی یا حالت‌دهندهٔ صورت که موجب تغییر حالت صورت می‌شوند.

عضلات حالت‌دهنده (The Muscles of Expression) این عضلات توسط یک انتهای خود به پوست صورت متصل می‌باشند و در اثر کششی که بر آنها وارد می‌شود، موجب بروز حالات مختلف در صورت مانند غم، تعجب،

غشای سلول‌های عضلانی را اصطلاحاً سارکولما (Sarcolemma) می‌نامند؛ سیتوپلاسم آن سارکوبلاسم (Sarcoplasm) و شبکه‌ی آندوبلاسمیک صاف آن، شبکه‌ی سارکوبلاسمیک (Sarcoplasmic) نامیده می‌شود. سارکوبلاسم هر سلول عضلانی، مملو از رشته‌های بلندی به نام میوفیبریل است که به موازات محور طولی سلول عضلانی قرار دارند.

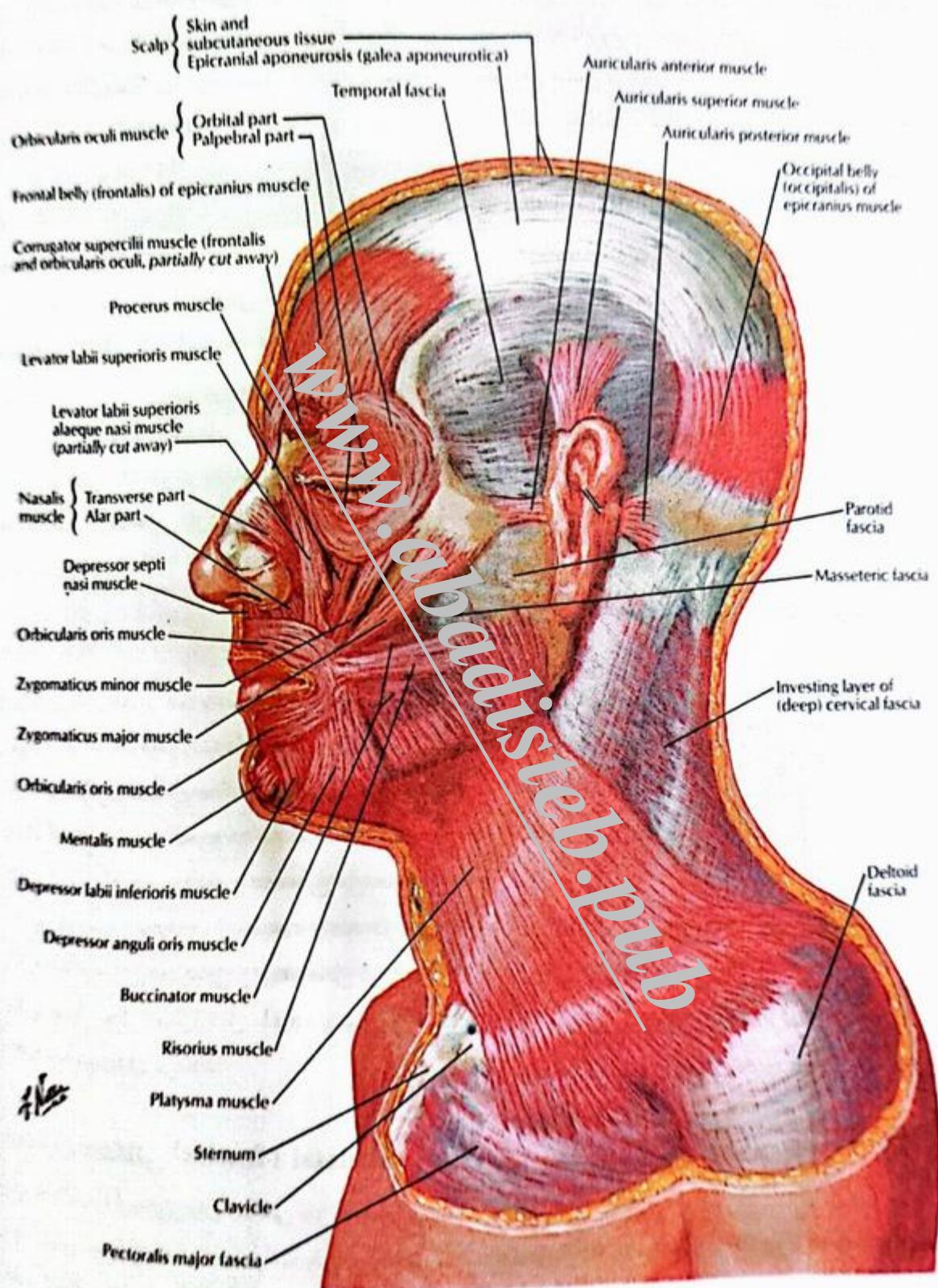
هر میوفیبریل، از رشته‌های ظرفیتری به نام میوفیلامان تشکیل شده است. دو نوع میوفیلامان وجود دارد.

میوفیلامان شامل رشته‌هایی ضخیم به ضخامت ۲-۳ نانومتر و طول ۱۵۰ نانومتر به نام میوزین (Myosin) و میوفیلامان یا رشته‌هایی نازک شامل اکتین، تروبونین و تروبومیوزین می‌باشد.

واحدهای انقباضی و عملکردی عضله را سارکومر (Sarcomer) می‌نامند. موقعیت قرارگیری سارکومرها در میوفیبریل‌های مجاور هم، باعث بروز خطوط عرضی می‌شود در هر سارکومر رشته‌های نازک و ضخیم قرار دارند که لغزش رشته‌های ضخیم و نازک بر روی هم باعث کاهش طول سارکومر و در نهایت عضله می‌شود. با کاهش طول ماهیچه نیز انقباض عضله رخود را در بدن انسان حدوداً ۴۰۰ ماهیچه وحوظ دارد. این ماهیچه‌ها بر اساس معیارهایی از جمله سلسی قرارگیری، شکل، اندازه، محل اتصال، عمل ماهیچه و نیز موقعیت ماهیچه تقسیم‌بندی می‌شوند.

عضلات اسکلتی (Skeletal Muscles)

این عضلات به استخوان‌های اسکلتی بدن متصل هستند و با کشش استخوان‌ها، موجب حرکت بدن می‌گردند. هر عضله اسکلتی دارای مبدأ (Origin) است که در آن بخش، تحرک عضله حداقل است. به بخشی از عضله که دارای حداکثر حرکت است، انتهای (Insertion) می‌گویند.

شكل ۷۷ عضلات سطحی و حالت دهندۀ صورت.

می شود. انقباض این عضله باعث بالا کشیده شدن استخوان ماندیبیول و بسته شدن دهان می گردد.

عضله تریکوئید خارجی (Lateral pterygoid m.)

این عضله از صفحه تریگوئید خارجی استخوان اسفنوئید شروع شده و به گردن استخوان ماندیبیول متصل می شود. انقباض این عضله باعث باز شدن دهان و کشیده شدن استخوان ماندیبیول به طرف جلو می شود.

عضلات جونده به طور کلی از عصب فک تحتانی (Mandible) عصب می گیرند.

عضلات سر

پیش از آن که عضلات سر را بشناسیم، ابتدا پوشش کاسه سر شرح داده می شود.

پوشش کاسه سر یا اسکالپ (Scalp)

شامل ۵ لایه است که روی استخوان جمجمه قرار دارند و از سطح به عمق عبارتند از:

۱- پوست (Skin): نازک است و محکم به لایه درم متصل است. این پوست حاوی غدد چربی و عرق می باشد.

عضلات جونده (The Muscles of Mastication)

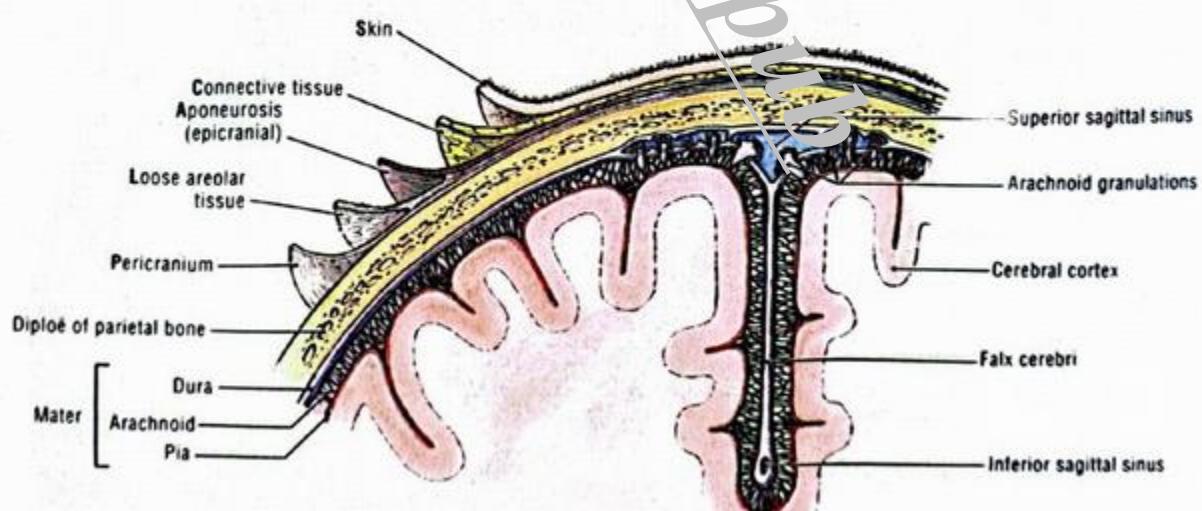
این عضلات در عمل جویدن به کار می روند و همگی آنها موجب حرکت استخوان ماندیبیول می شوند.

عضلات جونده در هر طرف چهار عدد هستند که عبارتند از: عضله ماستر، عضله گیجگاهی، عضله تریگوئید خارجی و عضله تریگوئید داخلی.

عضله ماستر (Masseter muscle): این عضله از کنار تحتانی قوس گونه ای (Zygomatic) مبدأ گرفته و بر روی سطح خارجی شاخه و زاویه ماندیبیول می چسبد. این عضله با بالا بردن استخوان ماندیبیول، باعث بسته شدن دهان می شود.

عضله گیجگاهی (Temporal muscle): این عضله از حفره گیجگاهی و پوشش آن شروع شده و به زایده ای منقاری (Coronoid) استخوان ماندیبیول متصل می شود. این عضله باعث کشیده شدن ماندیبیول به سمت بالا و عقب می گردد.

عضله تریگوئید داخلی (Medial pterygoid m.): این عضله از صفحه تریگوئید داخلی استخوان اسفنوئید شروع و به سطح داخلی زاویه استخوان ماندیبیول متصل

شکل ۸۰ ساختمن اسکالپ.